

Μοναχός Αθανάσιος Κουτλουμουσιανός (1875 - 7 Αυγούστου 1945)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

[moni-koutloumoussiou.02](#)

Ο κατά κόσμον Αστέριος γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1875. Το 1900 ήλθε να μονάσει στη μονή Διονυσίου. Από τη μονή τον έστειλαν στο μετόχι τους τον Μονοξυλίτη, για να διάκονε! στα εκεί κτήματα των αμπελώνων και ελαιώνων.

Ο πατέρας του αντέδρασε για την απόφασή του να γίνει μοναχός και ήλθε δύο φορές στο Άγιον Όρος για να τον πάρει πίσω στον κόσμο, δίχως να τα καταφέρει. Δυστυχώς κατέφυγε στους Τούρκους και Εβραίους μάγους της Θεσσαλονίκης, για να τον βοηθήσουν με τις μαγείες τους να φέρουν πίσω το παιδί του. Έτσι ο δόκιμος Αστέριος είχε συνεχή δαιμονικό πειρασμό. Πήγαινε ν' ανάψει τα καντήλια και δεχόταν λιθοβολισμό. Αν έπαιρνε τον δρόμο για τον κόσμο, σταματούσε ο λιθοβολισμός, αν πήγαινε για το μετόχι, ξανάρχιζε. Έτσι ειδοποίησαν τη μονή και ήλθαν με βάρκα να τον παραλάβουν. Μόλις μπήκαν στη βάρκα, άρχισε πάλι ο άγριος λιθοβολισμός. Ο ιερομόναχος Μάρκος († 1938) που τον συνόδευε έβαλε πετραχήλι, διάβασε τους Χαιρετισμούς της Παναγίας και ο πόλεμος σταμάτησε. Στη μονή η ταλαιπωρία συνεχιζόταν. Τον έστειλαν στον σπουδαίο Πνευματικό παπα-Σάββα Μικραγιαννανίτη († 1908). Το βράδυ εκείνο κυλούσαν τεράστιοι βράχοι στο καλύβι του Πνευματικού, χωρίς όμως να του κάνουν κακό. Ο διακριτικός και διορατικός Πνευματικός έκανε τριήμερο νηστεία και θερμή προσευχή διαβάζοντας τους εξορκισμούς. Την τρίτη ημέρα θεραπεύθηκε τελείως ο νεαρός δόκιμος, που ταλαιπωρούνταν από ακάθαρμο πνεύμα, που βγήκε από το στόμα του σαν ένα παράξενο ζώο.

Μετά τη θεραπεία του εκάρη μοναχός και πήγε να κατοικήσει στη σκήτη Αγίου Παντελεήμονος και κατόπιν σ' ένα ερειπωμένο αχυρώνα της μονής Κουτλουμουσίου κοντά στις Καρυές, όπου παρέμεινε επί σαράντα χρόνια. Ήταν ένας καλοκάγαθος, ευλαβέστατος, άγρυπνος νηστευτής μοναχός. Συνήθως ξηροφαγούσε. Έφτιαχνε γλυκά για την Ίερά Κοινότητα, τη μονή και τα κελλιά δωρεάν και γι' αυτό τον έλεγαν πατήρ Αθανάσιος ο ζαχαροπλάστης.

Στις 6.8.1945, στην εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, όπου πανηγυρίζει η μονή Κουτλουμουσίου, πήγε και κοινωνήσε και ζήτησε από τον ηγούμενο να στείλει την άλλη ημέρα ένα μοναχό να τον δει, γιατί δεν ένιωθε καλά. Ο ηγούμενος του είπε, πως θα γίνει αυτό, αφού έμενε κλεισμένος και δεν άνοιγε σε κανένα; «Θ' αφήσω τη θύρα ανοιχτή για να έλθει», του απάντησε. Την άλλη ημέρα μία μικρή ομάδα μοναχών πήγε να τον επισκεφθεί και τον βρήκε νεκρό. Είχε τα χέρια σταυρωμένα στο στήθος του και κοιτούσε τις απέναντι εικόνες. Δίπλα του είχε ένα σημείωμα που έγραφε να τον θάψουν όπως είναι, έξω από το ερείπιο που έμενε. Οι μοναχοί δεν έδωσαν μεγάλη σημασία στα γραφόμενά του κι άρχισαν να του αλλάζουν τα ρούχα, όπως συνήθως κάνουν στους κεκοιμημένους αδελφούς. Τότε διαπίστωσαν ότι κατάσαρκα φορούσε φαρδιά σιδερένια, αλυσιδωτή ζώνη, όπως οι αρχαίοι ασκητές που σιδεροφορούσαν. Τότε κατάλαβαν γιατί έγραφε να τον θάψουν όπως είναι και να μην τον αλλάξουν, για να μη φανερωθεί ακόμη και τότε η κρυφή αρετή της ασκήσεώς του. Οι πατέρες της μονής παρατήρησαν ότι το πρόσωπό του έλαμπε. Ένα σημείο της εσωτερικής του καθαρότητας. Σημάδι ότι ευαρέστησε τον Θεό. Κατάσταση προερχόμενη από την ταπεινή του άσκηση.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Ιωαννικίου Μπαλάν ιερομ., Ρουμανικό Γεροντικό. Θεσσαλονίκη 1985, σσ. 365-366.
Ηλία. Ο π. Αθανάσιος ο Ζαχαροπλάστης, Ορθόδοξη Μαρτυρία 15/1985, σ. 66.
Ιωαννικίου Κοτσώνη αρχιμ.. Αθωνικόν Γεροντικόν, Κουφάλια Θεσσαλονίκης 1991.
σσ. 174-178.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α΄ - 1900-1955, σελ. 401-402, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.